TEMAT KOMPLEKSOWY „Z KUTURĄ ZA PAN BRAT”

Propozycje zajęć – 12.04. – 16. 04. 2021r.

Poniedziałek – 12.04. 2021r.

1. **Zestaw ćwiczeń gimnastycznych:**
   - „Miłe kotki″ – zabawa z elementem czworakowania. Dzieci-*kotki* czworakują w dowolnych kierunkach. Na hasło R.: *kici, kici* – kotki czworakują szybko do R. Na hasło: *ciii* – układają się do snu, zwijając w kłębek, na hasło: *miłe kotki* – czworakują w dowolnych kierunkach.
   – „Siadamy na krzesełku″ – ćwiczenie dużych grup mięśniowych. Dzieci stoją mając stopy rozstawione na szerokość barków, ręce luźno. Na przemian udają, że siadają na krześle – robią przysiad, wypychając daleko biodra do tyłu, jednocześnie uginając nogi w kolanach, po chwili wracają do pozycji wyjściowej.
   – „Pajacyki″ – zabawa z elementem podskoku. Dzieci wykonują „pajacyki” w miejscu, na sygnał (klaśnięcie) *pajacyki* podskakują jak najwyżej.
   – „Baletnice″ – zabawa uspokajająca. Dzieci idą po obwodzie koła, podnosząc wysoko kolana, plecy proste. Na sygnał R. – klaśnięcie – dzieci zastygają w dowolnej pozie baletnicy. Na ponowne klaśnięcie wznawiają marsz.
2. **„Legenda o Smoku Wawelskim″ – słuchanie utworu i rozmowa na temat wiary we własne siły, jaką prezentował szewc.**
   https://www.youtube.com/watch?v=balErY5dz6g
   Rodzic zadaje dziecku pytania do wysłuchanego utworu: Jaki straszliwy potwór mieszkał dawno temu w Krakowie? Co stawało się z rycerzami, których król wysyłał do walki z potworem? W jaki sposób szewc zgładził potwora? Czy szewczyk pokonałby smoka, gdyby nie wierzył w siebie i swój plan? Dlaczego?
3. **„Smoku, do pieczary!” – zabawa ruchowa.** Rodzic włącza dziecku piosenkę: https://www.youtube.com/watch?v=UEDujCiSLYo . Dziecko-smok porusza się ociężale po sali, wydając „smocze” jęki. Na hasło: Smoku, do pieczary! – dziecko wchodzi pod rozłożone na podłodze koce/koc.
4. **„Kiedy i dlaczego trudno nam uwierzyć w siebie?” – rozmowa kierowana.** Dziecko wypowiada się na temat tego, czego nie lubi robić z braku wiary w siebie (może również narysować taką sytuację). Następnie R. rozmawia z dzieckiem na temat tego, dlaczego w niektórych sytuacjach trudno uwierzyć w siebie i coś zrobić, oraz o towarzyszących temu uczuciach (obawa, że coś wyjdzie nie tak, strach przed odmową lub porażką, wstyd, że ktoś nas wyśmieje, nieśmiałość, a także ból brzucha, szybsze bicie serca, płacz).

5. **Praca z KP2.25 – ćwiczenie motoryki małej, rozmowa o emocjach.** Dziecko określa emocje, jakie mogą odczuwać osoby biorące udział w przedstawieniu. Wycina z bibuły kurtynę i przykleja ją w wyznaczonym miejscu na ilustracji.

Wtorek – 13.04.2021r.

1. **„Co to jest film?" – rozmowa kierowana.** R. pokazuje dziecku film: https://www.youtube.com/watch?v=s4XU6REirxc, porządkuje wiadomości dziecka wprowadza pojęcie „film animowany, inaczej rysunkowy lub kreskówka".
2. **„Filemon i Bonifacy" – słuchanie wiersza i rozmowa na jego temat, oglądanie odcinka filmu animowanego opowiadającego o przygodach tytułowych bohaterów.**
   Filemon i Bonifacy
   Urszula Machcińska

   Tu są uszka, tam ogonek.
   Proszę: oto Filemonek.
   Prawie cały jak śnieg biały.
   Taki śliczny kotek mały.
   Dzieci lubią tego kotka.
   Chce go głaskać, kto go spotka.
   Jest tam jeszcze Bonifacy.
   Czuje się jak w kociej pracy.
   Filemona wciąż pilnuje,
   Bo ten cały czas figluje.
   Bonifacy ma futerko
   Całe lśniące jak lusterko.
   Lubi mięsko, ciepłe mleczko,
   Kocią karmę i jajeczko.
   Odwiedź kiedyś koty oba.
   Każdy z nich Ci łapkę poda.
   Chyba, że będą zmęczone.
   Może miały trudny dzionek?
   Rodzic zadaje dziecku pytania do wysłuchanego utworu: Jak nazywają się bohaterowie wiersza? Jak wygląda Filemon? Jak wygląda Bonifacy? Co lubią robić koty z wiersza? Następnie pokazuje dziecku ilustracje obu kotów z bajki „Przygody kota Filemona"

oraz zaprasza je do obejrzenia jednego jej odcinka: https://www.youtube.com/watch?v=4-DS8XqMRWw . Po obejrzeniu filmu R. pyta dziecko, czy rozpoznało bohaterów z bajki, i prosi o opowiedzenie ich przygód.

3. **Wytnij i dopasuj:**

Tworzymy scenografie według instrukcji reżysera i scenarzysty.
Kraba wytnij i umieśćz przodu przed muszlami.
Skarb wytnij i umieść obok niebieskiej rozgwiazdy.
Czerwoną rozgwiazdę wytnij i umieść na piasku obok skarbu.

4. **Nasz film –poznanie etapów powstawiania filmu.** Rodzic za pomocą telefonu komórkowego nagrywa film i zaprasza dziecko do zabawy: „Stary niedźwiedź mocno śpi”. Następnie odtwarza gotowy film np. na ekranie telewizora. Dziecko ogląda siebie jako aktora, komentuje. Rodzic prowadzi rozmowę w taki sposób, aby w podsumowaniu dziecko opisało etapy powstawania filmu:

Przygotowanie aktorów
Nagranie kamerą ich pracy
Pomoc osób na planie

5. **Oto kino – ćwiczenie umiejętności zachowania się w kinie.**

Rodzic pokazuje dziecku planszę edukacyjną i pyta:

- Czego potrzebujemy aby wejść do kina?

- Czy w kinie można jeść?

- Czy rozmowy w trakcie oglądania filmu przeszkadzają innym?

- Pamiętaj że na koniec filmu w kinie nie klaszczemy.

Zasady zachowania się w kinie:

- nie spóźnij się na seans,
- idąc na miejsce, przeproś siedzących i nie odwracaj się do nich tyłem,

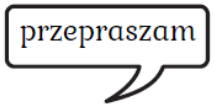

- w trakcie spektaklu możesz zjeść i napić się, ale staraj się robić to tak aby nie przeszkadzać innym,

- wyłącz telefon komórkowy,
- nie rozmawiaj w czasie seansu,
- na zakończenie seansu nie klaszczemy

6. **„Do kina” – opowieść ruchowa.** R: Zapraszam Cię na wyprawę do kina. Rodzic opowiada a dzieci ilustrują ruchem treść opowiadania.

Idziemy do kina (maszerują w kole) . Przechodzimy przez przejście dla pieszych (podnoszą jedną rękę do góry). O spójrzcie – kałuża (przeskakujemy przez kałużę) Teraz musimy stanąć w kolejce i kupić bilet (ustawiają się w linii, podają „pieniądze”, kiwają głową na znak podziękowania). Kupmy przekąski (ustawiają się ponownie w linii i masują brzuch).Jesteśmy już coraz bliżej, po cichu wejdziemy do Sali (skradają się na paluszkach), odszukajmy miejsce (rozglądają się na boki). Jest! Siadamy w fotelu (siad skrzyżny, plecy wyprostowane), ponieważ właśnie zaczyna się seans (palec na buzie). Film bardzo nam się podobał! (uśmiechamy się), ale czas wracać do domu (wstają i maszerują).

Środa – 14.04.2021r.

1. **„W teatrze” – słuchanie wiersza i rozmowa na temat teatru.**
   W teatrze

Marlena Szeląg

W wygodnym fotelu siedzę w teatrze,
przed siebie na scenę wciąż patrzę, i patrzę…
Wtem gasną światła w wielkiej sali,
wszyscy rozmawiać zaraz przestali.
Do gory pnie się czerwona kurtyna,
bo właśnie spektakl się rozpoczyna.
Już scenografia wprawia w zdumienie,
do zamku przeniesie nas przedstawienie.
Wtem aktor wchodzi w złotej koronie
i siada dostojnie na wielkim tronie.
A z nim aktorka w sukni balowej,
odgrywa rolę mądrej krolowej.
Już słychać w dali trąby i dzwony,
poddani składają niskie ukłony.
Wtem rycerz pojawia się w lśniącej zbroi,
a obok niego koń płowy stoi.
Lecz koń ten nie jest żywą istotą,
jest rekwizytem, ręczną robotą.
I chociaż z drewna jest wyrzeźbiony,
to w przedstawieniu jest ożywiony.
I szybko tak mija mi czas w teatrze,
a gdy się boję, na scenę nie patrzę!
Kiedy się smucę lub kiedy wzruszę,
łezki w chusteczkę wytrzeć wnet muszę.
Są też momenty wielkiej radości,
skąd tyle emocji w mym sercu gości?
Teraz aktorzy zdejmują maski,
chyba czekają na widzow oklaski?
Z uśmiechem nisko nam się kłaniają,
wielkie uznanie i brawa dostają!
Czerwona kurtyna się opuściła
i całą scenę znow zasłoniła.
Wtem błysły światła w wielkiej sali,
wszyscy ze swoich foteli wstali.
I to już koniec jest przedstawienia

– Teatrze magiczny, do zobaczenia!

R. zadaje dziecku pytania do wysłuchanego utworu: *W jakie miejsce przeniósł nas wiersz? Po co chodzi się do teatru? Jacy bohaterowie występowali w spektaklu, o którym opowiadał wiersz? Co możemy zobaczyć i znaleźć w teatrze?* Oglądanie filmiku na temat teatru: https://www.youtube.com/watch?v=EzCWzeIYJZY (N. rozmawia z dziećmi na temat scenografii, sali, sceny, kurtyny, aktorów, masek, kostiumów, afiszu, biletów itp.) *Jakie emocje, uczucia może w nas wzbudzić przedstawienie teatralne? Kto z was był kiedyś w teatrze? Czy wam się tam podobało? Jeśli tak, to dlaczego?*

TEATR

REKWIZYTY

REKWIZYTY

Przedmioty potrzebne w przedstawieniu teatralnym związanym z akcją sztuki ,niezbędny do wykonywania określonej czynności lub charakterystyczny dla kogoś.

TEATR

GARDEROBA AKTORÓW

GARDEROBA KULISY

Miejsce za sceną, w którym aktorzy przegotowują się przed wyjściem na scenę. Za kulisami trwają również przygotowania dekoracji.

TEATR

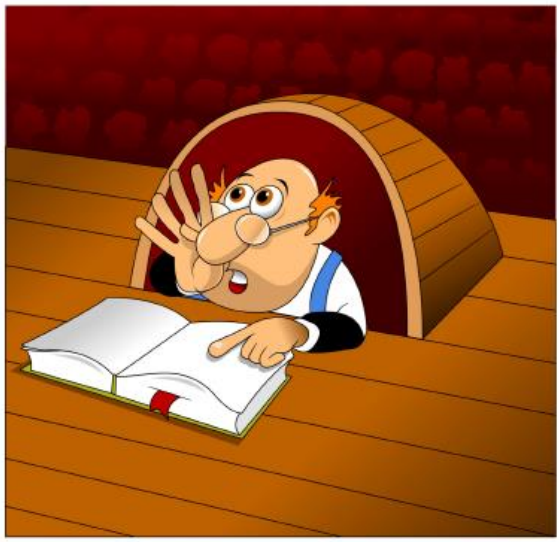

SUFLER

SUFLER

Osoba odpowiadająca za koordynację i zgodność z planem przebiegu przedstawienia, w szczególności podpowiadająca aktorowi zza kurtyny lub ze specjalnego miejsca na scenie w sytuacji, gdy aktor zapomni tekstu podczas inscenizacji.

TEATR

SCENA
WIDOWNIA

SCENA
WIDOWNIA

Przestrzeń w budynku teatralnym przeznaczona do wystawiania utworów, usytuowana powyżej widowni,stanowiąca miejsce gry aktorów.

Widownia to miejsce, z którego widz ogląda spektakl.

2. **„Kurtyna do góry, kurtyna w dół" – zabawa ruchowa.** Dziecko maszeruje po pokoju przy dowolnej piosence, trzymając za rogi chustę. Gdy muzyka cichnie, R. podaje hasło: *Kurtyna w dół!* – dziecko chwyta chustę za dwa rogi, wyciąga do góry ręce, staje na palcach i powoli kuca, naśladując chustą opuszczanie kurtyny. Gdy muzyka cichnie i R. podaje hasło: *Kurtyna w górę!* – dziecko kuca i chwyta chustę za dwa rogi, po czym powoli wstaje, wyciąga ręce do góry i staje na palcach naśladując chustą podnoszenie kurtyny.
3. **"Gdzie jest bilet?" –** zabawa ćwicząca orientację przestrzenną. Dziecko i rodzic siadają naprzeciwko siebie, jedno zamyka oczy, drugie kładzie bilet z przodu, z tyłu, z boku (prawa, lewa strona). Dziecko otwiera oczy i musi szybko odpowiedzieć, gdzie leży bilet.
4. **„Maski teatralne" –ćwiczenie spostrzegawczości.** Rodzic rozcina każdą maskę na pół i miesza je na stoliku. Zadaniem dziecka jest złożenie każdej maski w całość.

5. **Praca z KP2.26 – ćwiczenie grafomotoryczne**, rysowanie masek po śladzie. Kolorowanie drugiej połowy maski tak, aby wyglądała jak pierwsza.

Czwartek – 15.04.2021r.

1. **Zestaw ćwiczeń gimnastycznych:**
   https://www.youtube.com/watch?v=30BVfTvlsrE
   https://www.youtube.com/watch?v=MG6iPAU2b0I
2. **„Co to jest opera?" – rozmowa kierowana.** R. pokazuje dziecku ilustrację z dowolnej opery. Następnie tłumaczy, że opera to taki rodzaj przestawienia teatralnego, w którym aktorzy rozmawiają ze sobą, śpiewając, a muzyka buduje nastrój opowieści. Na koniec włącza fragment opery, gdzie śpiewają soliści i zespół.
   https://www.youtube.com/watch?v=ihrou8B-iFo

3. **„Grozik" – Słuchanie piosenki, nauka tekstu.** Dziecko słucha piosenki i uczy się jej tekstu na pamięć, rytmicznie go powtarzając razem z rodzicem.
https://www.youtube.com/watch?v=axhr4XYazYs

4. **Nauka tańca „Grozik".** Dziecko i rodzic stoją w parze. Trzymają się za ręce.
„Grozik"
sł. i muz. tradycyjne

Poszło dziewczę po ziele, po ziele, po ziele, nazbierało niewiele, niewiele, hej! Przyszedł do niej braciszek, połamał jej koszyczek! Oj, ty, ty! Oj, ty, ty! Za koszyczek zapłać mi! Oj, ty, ty! Oj, ty, ty! Za koszyczek zapłać mi!	*Dzieci poruszają się w parach po obwodzie koła – cwał boczny.* *Zmieniają kierunek ruchu i dalej poruszają się po obwodzie koła,* *na słowo „hej" – dzieci zatrzymują się, stając twarzami do siebie.* *Tupią w miejscu.* *Klaszczą w dłonie.* *Grożą palcem, na przemian prawej i lewej ręki.* *Chwytają się za ręce i wykonują obrót w parach lub obrót dookoła* *własnej osi.* *Jw.* *Jw.*

5. **„Śpiewamy piosenkę w sposób operowy" –** Dziecko wraz z rodzicem próbuje zaśpiewać tekst piosenki „Grozik" w sposób operowy.

6. **„Emocje aktorów” – rozpoznawanie emocji**

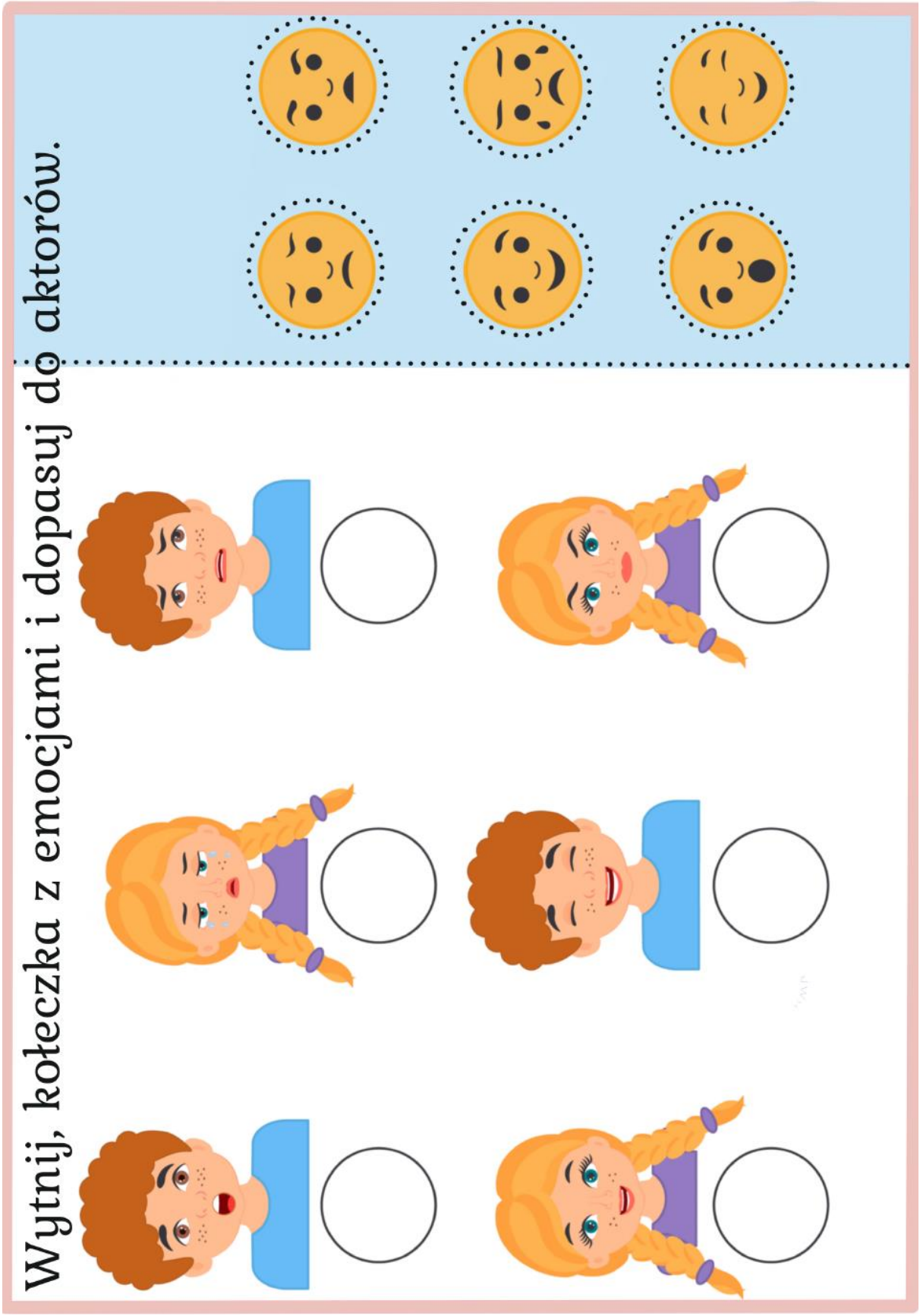

<u>Piątek – 16.04.2021r.</u>

<u>Osoby, które jeszcze nie obejrzały przedstawienia teatralnego wysłanego na maila pt. ”Brzydkie kaczątko” zachęcam do obejrzenia.</u>

1. **„Kto może zagrać w teatrze, czyli rodzaje teatru” – rozmowa kierowana z wykorzystaniem rekwizytów.** R. pokazuje dziecku rożne przedmioty (lub poniższe obrazki przedmiotów): kukiełka, pacynka, łyżka, marionetka i pyta: *Co to za przedmioty? Czy mogą one zagrać w teatrze?* Dzieci wyrażają swoje opinie, R. zwraca ich uwagę, że łyżka też może zagrać w teatrze, jeżeli ożywi ją aktor. Są rożne teatry, np.
   – Teatr tradycyjny – grają w nim aktorzy, mogą być ubrani w rożne stroje, czasami dziwne i śmieszne.
   – Teatr lalek – w nim grają rożne lalki (marionetka, kukiełka, pacynka – aktorzy udzielają im swojego głosu i najczęściej są schowani).
   – Teatr cieni – głównym aktorem jest w nim cień, który tworzy schowany za zasłoną aktor.
   – Teatr tańca (np. balet) – tu aktorami są tancerze, którzy podczas przedstawienia nie mówią ani słowa, a swoje historie opowiadają tańcem.
   – Opera – tu aktorami są śpiewacy.

TEATR

TEATR CIENI

TEATR CIENI

Przedstawienie , w którym widz obserwuje na ekranie cienie rzucane przez rekwizyty, lalki i aktorów.

TEATR

TEATR PANTOMIMY

PANTOMIMA

Przedstawienie, w którym mim (aktor) nie używa głosu, tylko ruchu, mowy ciała oraz gestów. Mim często ma pomalowana twarz na biało.

TEATR

TEATR MUZYCZNY -BALET

BALET

Przedstawienie w formie tańca. Cała treść przekazywana jest za pomocą tańca i muzyki.

TEATR

PRZEDSTAWIENIE TEATRALNE

PRZEDSTAWIENIE

Spektakl, widowisko teatralne, utwór dramatyczny lub inne dzieło sztuki teatralnej odegrane przez aktorów przed zgromadzoną w tym celu publicznością.

TEATR

TEATR MUZYCZNY - OPERA

OPERA

Przedstawienie, podczas którego aktorzy wyśpiewują swoje role.

TEATR

MARIONETKA

TEATR

PACYNKA

TEATR

AKTORZY

TEATR

MASKI TEATRALNE

2. **„Robimy kukiełki" – praca plastyczno-techniczna**. Dziecko dostaje drewnianą łyżkę (jednorazową lub plastikową) i jego zadaniem jest zrobienie z niej kukiełki. Dziecko ozdabia łyżkę w dowolny sposób, doklejając jej oczy, rysując buzię mazakami. Z bibuły lub włóczki z pomocą R. może zrobić włosy. Wykonane kukiełki posłużą dzieciom do spontanicznych „zabaw w teatr".
3. **„Marionetka i animator" – zabawa ruchowa, analogiczna do zabawy w lustro.** Dziecko i rodzic tworzą parę. Dziecko-marionetka leży, rodzic-animator stoi nad nim w rozkroku. Animator ma za zadanie ożywić swoją marionetkę, tzn. gdy wyciąga rękę w kierunku ręki marionetki, ta unosi swoją, gdy kieruje rękę nad nogę marionetki, dziecko-marionetka unosi ją. Zabawę powtarzamy kilkukrotnie, zmieniając role w parze.
4. **Praca z KP2.27 – ćwiczenie motoryki małej, układanie historyjki obrazkowej.** Dzieci wycinają trzy obrazki, a następnie układają je we właściwej kolejności i przyklejają na kartce. Na zakończenie opowiadają historyjkę obrazkową „Bawimy się w teatr".
5. **Zasady zachowania w teatrze:** Jest to 6 krótkich 1-minutowych filmików dla dzieci obrazujących zasady zachowania się w teatrze:
   https://www.youtube.com/watch?v=TDWDr-SWafE
   https://www.youtube.com/watch?v=IPTkvonTH14
   https://www.youtube.com/watch?v=-kKVBOWkmm0

https://www.youtube.com/watch?v=quwluVRWkUk
https://www.youtube.com/watch?v=EhWav58Ihc8
https://www.youtube.com/watch?v=DfvdiINdsKU

Po obejrzanych filmikach rodzic zadaje dziecku pytania na temat tego, jak należy zachować się w teatrze. Dziecko po każdym zdaniu jeżeli zachowanie opisane przez R. jest dobre podnosi kciuk do góry, jeżeli było niewłaściwe opuszcza kciuk do dołu.

DLA CHĘTNYCH:

Stwórz z rodzicami własny teatr, oto instrukcja:

Własny teatr

Potrzebujemy:
- duże pudełko kartonowe,
- nożyczki,
- klej szkolny,
- taśmę,
- czarne (lub czerwone) oraz białe kartki bloku rysunkowego
- patyczki do szaszłyków,
- karty cieni

Z pudełka wytnij prostokąt z przodu oraz mniejsze po bokach.
Z czarnej lub czerwonej kartki bloku rysunkowego wytnij kurtynę.
Białą kartkę umieść na tylnej ścianie pudełka. Wytnij gotowe cienie lub stwórz własne. Taśmą przyklej je do patyczków od szaszłyków.
Stwórz własne przedstawienie.

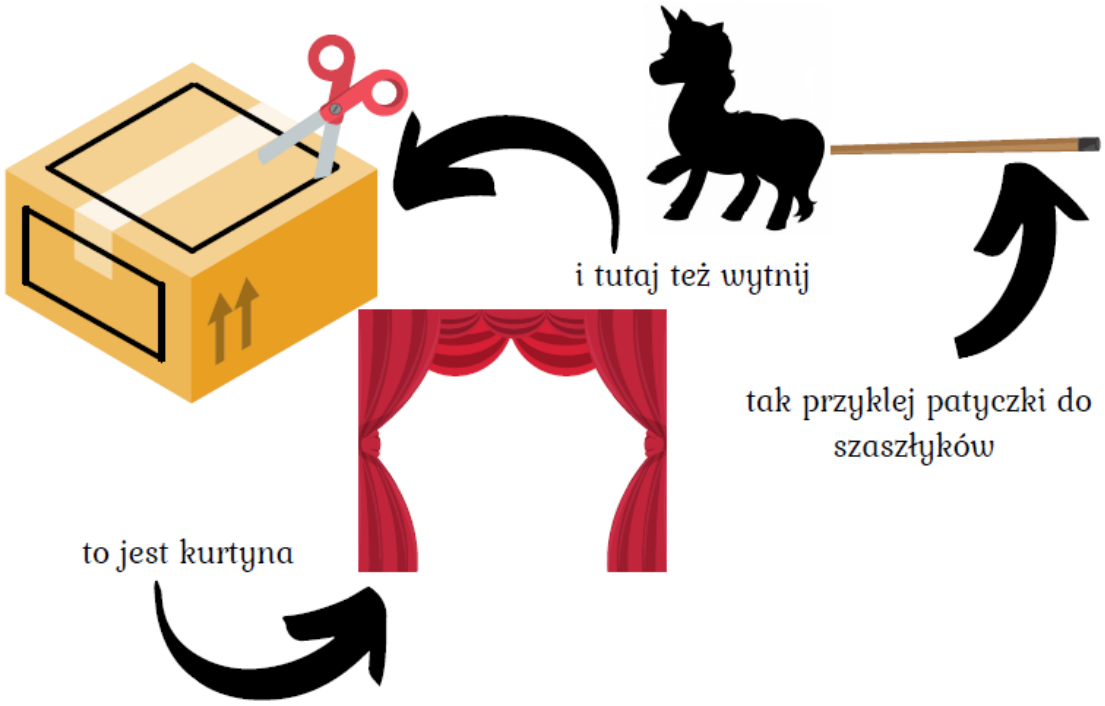
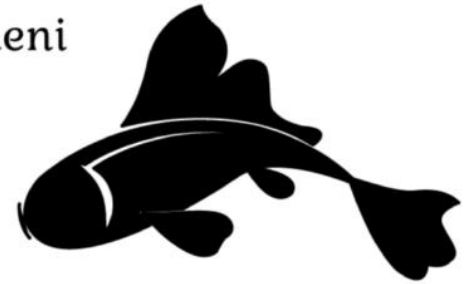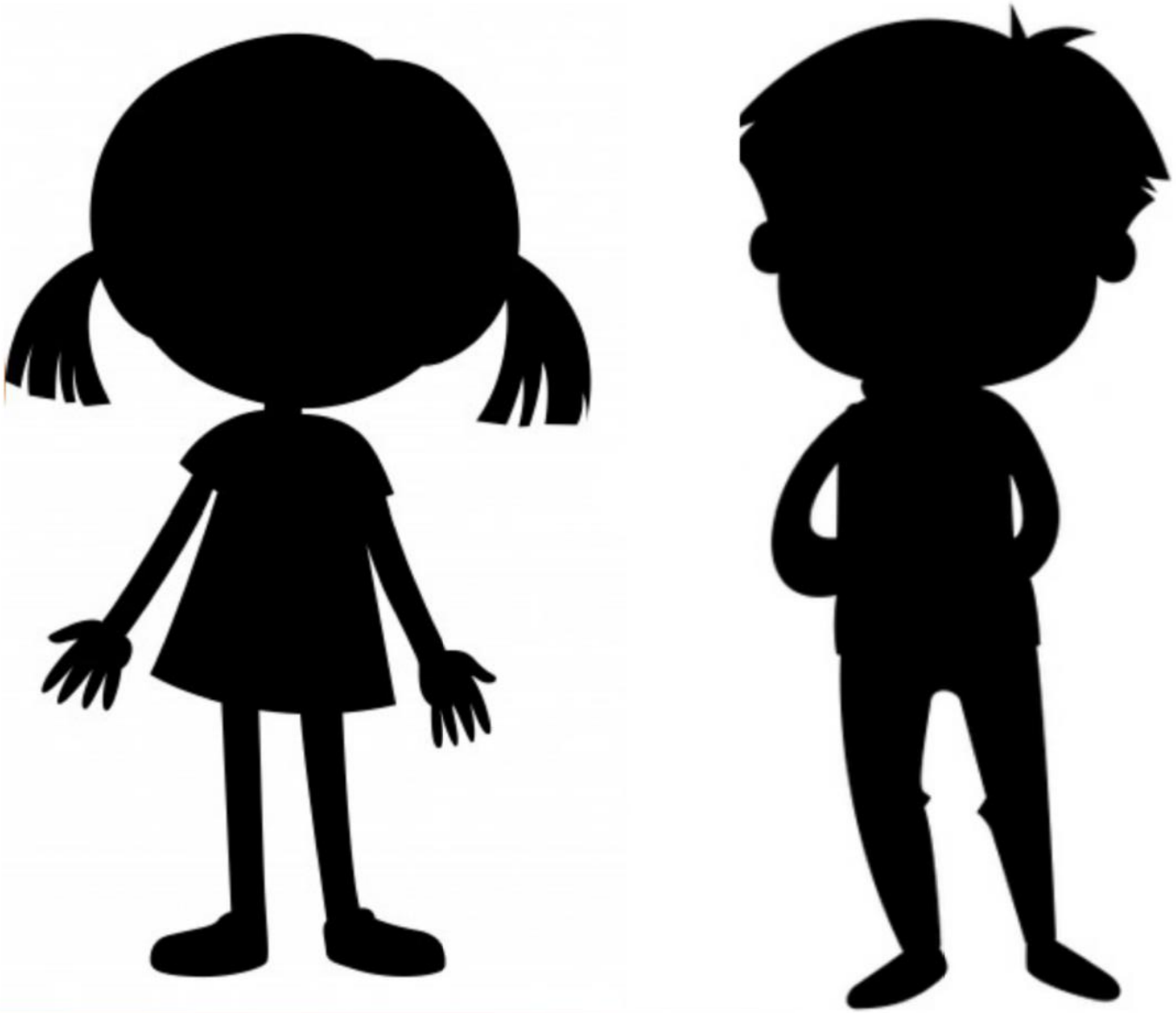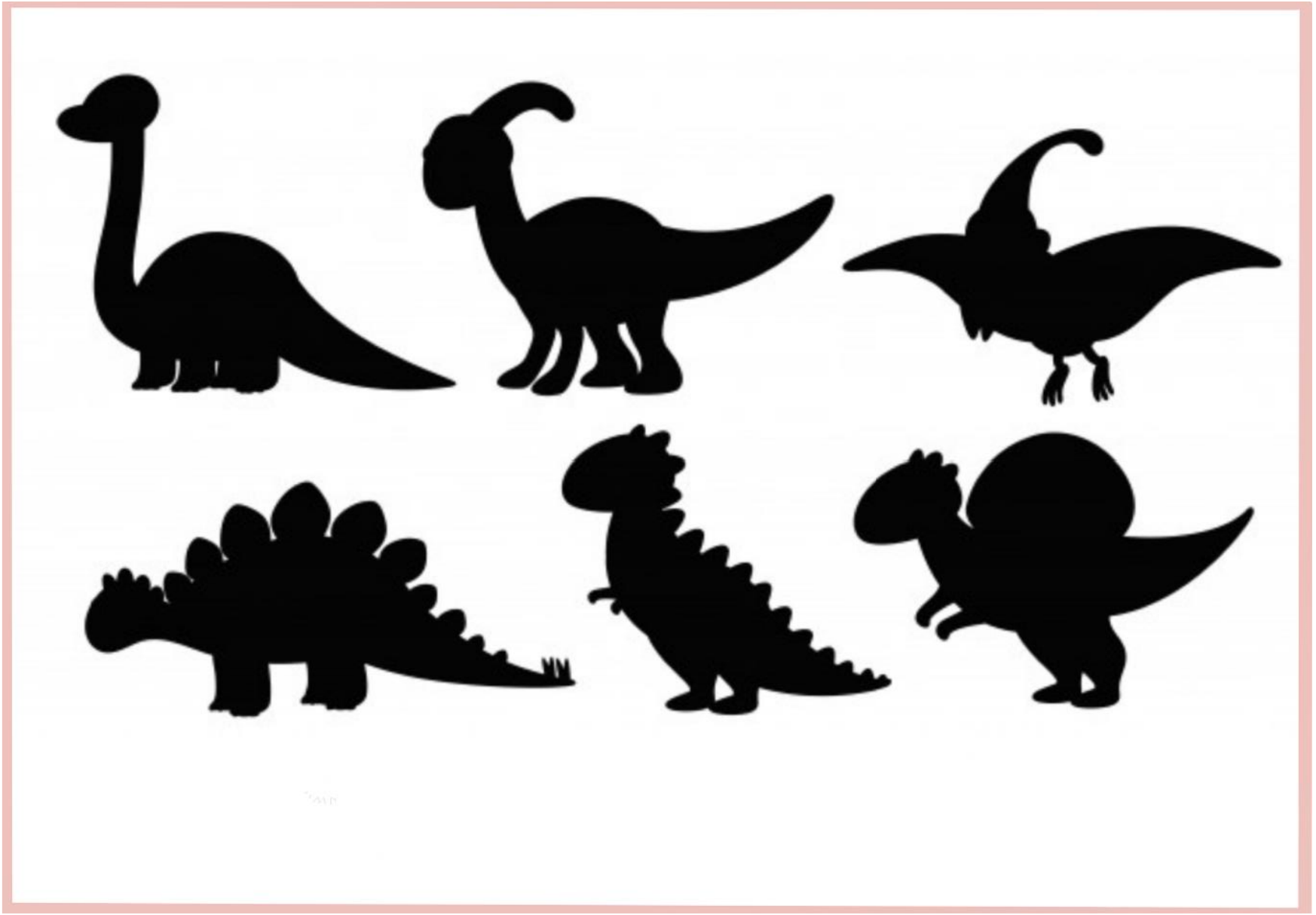
Wytnij cienie i użyje je aby stworzyć własny teatr cieni